

Sâmbătă, 25 Aprilie, 2026

Sf. Ap. și Ev. Marcu

†) Sf. Cuv. Vasile de la Poiana Mărului

Faptele Apostolilor 5

²¹ Și ei, auzind, au intrat de dimineată în templu și învățau. Dar venind arhiereul și cei împreună cu el, au adunat sinedriul și tot sfatul bătrânilor fiilor lui Israel și au trimis la temniță să-i aducă.

²² Dar slujitorii, ducându-se, nu i-au găsit în temniță; și s'au întors și au dat de veste,

²³ zicând: „Temnița am găsit-o în-cuiată cu toate întăriturile, iar pe paznici, stând la uși; dar când am deschis, înlăuntru n'am găsit pe nimeni”.

²⁴ Când au auzit cuvintele acestea, căpetenia templului și arhieriei erau nedumeriți cu privire la ei, ce-ar putea să fie aceasta.

²⁵ Dar venind cineva, le-a dat de veste: „Iată, bărbații pe care i-ați pus în temniță sunt în templu, stând în picioare și învățând poporul”.

²⁶ Atunci ducându-se căpetenia împreună cu slujitorii, i-au adus, dar nu cu sila, că se temeau de popor să nu-i ucidă cu pietre.

²⁷ Și, aducându-i, i-au pus în fața sinedriului. Iar arhiereul i-a întrebat,

²⁸ zicând: „Oare nu cu poruncă v'am poruncit noi vouă să nu mai învățați în numele acesta? Și iată, ați umplut Ierusalimul cu învățătura voastră și vreți să aduceți asupra noastră sângele acestui om!”

²⁹ Iar Petru și apostolii, răspunzând, au zis: „Noi trebuie să-L ascultăm pe Dumnezeu mai mult decât pe oameni.

³⁰ Dumnezeuul părinților noștri L-a înviat pe Iisus pe Care voi L-ați omorât spânzurându-L pe lemn¹.

³¹ Pe Acesta Dumnezeu L-a înălțat, prin dreapta Sa, Stăpânitor și Mântuitor, ca să-i dea lui Israel pocăință și iertare de păcate.

³² Și martori ai acestor cuvinte suntem noi și Duhul Sfânt pe Care Dumnezeu L-a dat celor ce-L ascultă”.

---

¹A spânzura pe lemn = a răstigni. Expresie din Dt 21, 23, citată de Apostolul Pavel în Ga 3, 13 și repetată, cu același înțeles, în FA 10, 39; folosită și în imnografia răsăriteană.

Ioan 6

14 Iar oamenii, văzând minunea pe care a făcut-o, ziceau: „Acesta este într'adevăr Profetul care va să vină în lume!...”.

15 Cunoscând deci Iisus că au să vină și să-L ia cu de-a sila ca să-L facă rege, S'a dus iarăși în munte, numai El.

16 Și când s'a făcut seară, ucenicii Lui s'au coborât la mare.

17 Și intrând în corabie, mergeau în cealaltă parte a mării, la Capernaum. Și iată că s'a făcut întuneric, și Iisus încă nu venise la ei.

18 Și suflând vânt mare, marea se întărâta.

19 După ce au vâslit deci ca la douăzeci sau treizeci de stadii, L-au văzut pe Iisus umblând pe apă și apropiindu-Se de corabie; și s'au înfricoșat.

20 Iar El le-a zis: „Eu sunt; nu vă temeți!”

21 Deci voiau să-L ia în corabie, și îndată corabia a sosit la țărmul la care mergeau.

22 A doua zi, mulțimea care stătea de cealaltă parte a mării a văzut că acolo nu fusese altă corabie decât una în care intraseră ucenicii Săi și că Iisus nu intrase în corabie împreună cu ucenicii Săi, ci numai

ucenicii Săi plecaseră.

23 Din Tiberiada au venit și alte corăbii aproape de locul unde ei mâncaseră pâinea după ce Domnul mulțumise.

24 Deci, când mulțimea a văzut că Iisus nu este acolo, nici ucenicii Săi, au intrat în corăbii și au venit la Capernaum, căutându-L pe Iisus.

25 Și găsindu-L dincolo de mare, I-au zis: „Învățătorule, când ai venit aici?”

26 Iisus le-a răspuns, zicând: „Adevăr, adevăr vă spun: Nu pentru că ați văzut minuni Mă căutați, ci pentru că ați mâncat din pâini și v'ați săturat.

27 Lucrați nu pentru mâncarea cea pieritoare, ci pentru mâncarea ce rămâne întru viața veșnică pe care v'o va da Fiul Omului, căci pe El Și-a pus pecetea Dumnezeu-Tatăl”^{2 3}

---

² Pecetea în înțelesul de semn distinctiv, de recunoaștere, prin care Fiul Omului Se identifică cu Fiul lui Dumnezeu, așa cum L-a mărturisit Tatăl la Botez (Mt 3, 16). Într'o rugăciune liturgică (euharistică!) Sf. Vasile cel Mare Îl definește pe Fiul ca fiind „pecete asemenea chipului” patern, imagine văzută a Părintelui nevăzut.

³ *Sfânta Scriptură* versiune diortosită după *Septuaginta*, redactată și adnotată de Mitropolit Bartolomeu Valeriu Ana-

Tâlcuire

Ceea ce grăiseră mai înainte Petru și Ioan către mai-marii iudeilor le-au spus mai apoi toți Apostolii: „Trebuie să ascultăm de Dumnezeu mai mult decât de oameni; Dumnezeu părinților noștri a înviat pe Iisus, pe care voi L-ați omorât, spânzurându-L pe lemn. Pe Acesta, Dumnezeu L-a înălțat Stăpânitor și Mântuitor, ca să-i dea lui Israel pocăință și iertarea păcatelor; și-I suntem martori într-aceasta noi și Duhul Sfânt, pe care Dumnezeu L-a dat celor ce Îl ascultă”. Ce mărturisire deschisă, deplină, hotărâtă și limpede! Dumnezeu a rânduit ca Cel Răstignit să fie Mântuitorul nostru prin iertarea păcatelor într-o pocăință. Martori sunt Apostolii și Duhul Sfânt, care lucra vădit în ei și în toți credincioșii. Aceiași martori își păstrează puterea până în zilele noastre. Grăind Sfinții Apostoli e ca și cum am fi văzut și am fi auzit noi înșine, cu ochii și cu urechile noastre. Și Duhul harului lucrează neconținut în Sfânta Biserică – prin minuni, prin întoar-

cerea păcătoșilor și mai ales prin preschimbarea celor ce lucrează cu osârdie Domnului, prin sfințirea și umplerea lor de daruri harice vădite. Aceste lucruri dau mai mare putere mărturiei Apostolilor, și toate împreună puternice sunt să dea naștere în toate sufletele iubitoare de adevăr unei încredințări neștrămutate în adevărul lui Hristos. Să mulțumim Dumnezeului adevărului, Care ne arată în chip atât de limpede adevărul Său!⁴

---

⁴ Sfântul Teofan Zăvorâtul, *Tâlcuiri din Sfânta Scriptură pentru fiecare zi din an*.